

Af Justitsministeren:

Forslag til Lov om indenrigsk Kødkontrol,
Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr.
489 af 12. September 1919 om Statens
Tjenestemænd. Overformynderiet og

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr.
489 af 12. September 1919 om Statens
Tjenestemænd. Statsoptagelseshjemmene.

Udenfor Dagsordenen har Justitsministeren Ordet for at fremsætte de i Dag anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal først af de anmeldte Forslag tillade mig for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om Udskrivning af Skatter til Amtsrepartitionfondens paa Færøerne. Ved Lov Nr. 30 af 5. Marts 1909 er det fastsat, at der af de til Færøernes Amtsrepartitionfondens Fornødenheder nødvendige Beløb — der ligesom hidtil skal tilvejebringes ved Udskrivning dels paa Amtets matrikulerede Jordegods, dels paa de i Amtet værende Kommuner — paa Jordegodset skal lignedes aarlig forlods 1 Kr. 50 Øre pr. Skattemark, medens Resten af Skattebeløbet lignedes paa Kommunerne, indtil der er paalignet disse $\frac{4}{5}$ af den samlede Skat. Af det her udover fornødne Beløb lignedes $\frac{1}{5}$ paa Jordegodset og $\frac{4}{5}$ paa Kommunerne. Fordelingen paa Kommunerne fastsettes særligt for hver Gang, saaledes at Halvdelen fordeles efter Kommunernes Folkemængde og Halvdelen efter Lagtingets Skøn. Efter den Udvikling, som i den senere Tid har fundet Sted paa Færøerne, mener man at burde bringe en anden Ordning til Veje og større Klarhed i dette noget udviklede Forhold. Dette foreslaas her opnaaet derved, at man gør den ene Forandring i den nugældende Fremgangsmaade, at Skatten paa Jordegodset fastsettes til 2 Kr. pr. Skattemark, og at hele Resten af Skattebeløbet lignedes paa Kommunerne efter samme Regler som tidligere. I den Skikkelse, hvori jeg her har den Ære at forelægge Forslaget for det høje Ting, er det vedtaget enstemmigt af Lagtinget i dettes ordentlige Samling i 1919, og Amtmanden over Færøerne har indsendt Forslaget hertil. Jeg haaber derfor, at det ogsaa skal kunne møde Tilslutning paa den høje Rigsdag.

Dernæst skal jeg tillade mig at forelægge Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter ved Embedet som Amtmand over Færøerne, Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til Embedet som Sorenksriver paa Færøerne samt Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgif-

ter ved Embedet som Landfoged paa Færøerne, idet jeg henviser til de Forslagene ledsagende Bemærkninger.

Formanden: Udenfor Dagsordenen har derefter Finansministeren Ordet for at fremsætte det før anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal have den Ære at forelægge Forslag til Lov om Ændring i Bestemmelser vedrørende Statsanstalten for Livsforsikring. Ved Tjenestemandsloven af 12. September 1919 blev det bestemt, at alle Tjenestemænds Pension ordnes gennem Staten, saaledes at der i Tjenestemændenes Lønning tilbageholdes forud $2\frac{1}{2}$ pCt., der tjener baade til deres Pension og Enkepension. Tidligere var det saaledes, at der ved Tegning af Overlevelsrente eller Livsforsikring sikredes en Del af Pensionen, og dette skete gennem Statsanstalten for Livsforsikring, der derigennem jo har haft en meget stor Virksomhed. I Tal beløb dette sig saaledes til omtrent 40 Mill. Kr. i Livsforsikringer og i Overlevelsrenter et Aarsbeløb af 3 Mill. Kr. Nu vil dette Forhold blive afviklet derigennem, at Staten betaler Præmierne, som forfalder for Tjenestemændene, og hvor Tjenestemændene selv er gaaet ud af Forsikringen. Men medens dette Forhold bestod, havde, som sagt, Statsanstalten en Virksomhed derigennem og havde for Resten ogsaa en Art Agitation for sig derigennem, at Tjenestemændene uvilkaarlig virkede som Agitatorer for Anstalten, og det var billige Agitatorer. Statsanstalten har nu anmodet om, at der for den høje Rigsdag maa forelægges Forslag om visse Lempelser, Forbedringer og Udvidelser af dens Virksomhed. Hvad Udvidelserne angaar, berører de ganske særlig Pensionsforsikringen og Forsikringen af, hvad der kaldes „mindre gode Liv“. Den Række af Bestemmelser, som ellers indeholdes i det Lovforslag, der her forelægges for det høje Ting, er imidlertid saadanne, som i lang Tid har været ønskede af Statsanstalten, men som man har ventet med at fremsætte, indtil der var samlet ikke saa faa Bestemmelser, for ikke at ulejlige Rigsdagen flere Gange med saadanne Spørgsmaal. Det kunde imidlertid være rimeligt, at man en Gang optog til Overvejelse det rent principielle Spørgsmaal, om ikke Statsanstalten skulde have en større Raadighed over sin Virksomhed, end den nu har, idet alt saa at sige bestemmes, foreskrives og vedtages gennem Rigsdagen, som det en Gang er